

SŁOWO WSTĘPNE

Teologia pastoralna, jak każda nauka humanistyczna, oparta jest na wiedzy, do której prowadzi ludzkie rozumowanie. Teologiczno-pastoralne badania skupiają się na człowieku, który jest drogą Kościoła. Pytania człowieka, który poszukuje w Kościele prawdy o sobie samym, nie muszą go prowadzić do wiedzy teologicznej. Chrześcijanin oczekuje od Kościoła takich odpowiedzi, które łączą wyniki namysłu teologicznego z praktyką kościelną. Przygotowanie dla katolików takiej praktycznej wiedzy domaga się najpierw ustalenia podłoża i natury ludzkich wątpliwości. Tak nauczał o tym Jan Paweł II: „«Kimże jest człowiek i jakież jest jego znaczenie? Cóż jest jego dobrem i cóż złem jego?» (Syr 18, 8). (...) Pytania te znajdują się w sercu każdego człowieka, czego dowodzi najlepiej fakt, że geniusz poetycki każdej epoki i każdego narodu, będący niejako prorocstwem ludzkości, nieustannie stawia «poważne pytania», sprawiające, że człowiek jest rzeczywiście człowiekiem. Wyrażają one nagłą potrzebę odnalezienia sensu istnienia w każdym jego momencie, na jego istotnych i decydujących etapach, a także w chwilach jak najbardziej zwyczajnych. Pytania te świadczą o głębokiej rozumności istnienia ludzkiego, albowiem pobudzają rozum i wolę człowieka do poszukiwania w wolności rozwiązania, które mogłoby nadać życiu sens. Dlatego stanowią one najwyższy wyraz natury człowieka, a co za tym idzie, odpowiedź na nie jest miarą głębi jego zaangażowania we własne istnienie. Wtedy zwłaszcza, kiedy «przyczyna rzeczy» poddawana jest całościowym badaniom, poszukującym ostatecznej i wyczerpującej odpowiedzi, rozum ludzki dosięga swego szczytu i otwiera się przed religią. Religijność bowiem stanowi najwznioślejszy wyraz osoby ludzkiej, gdyż jest szczytem jego rozumnej natury. Wpływa

ona z głębokiego dążenia człowieka do prawdy i stanowi podstawę swobodnego i osobistego poszukiwania Boskości”.¹ Wśród wielu zadań, jakie stoją dzisiaj przed teologią pastoralną, jest więc także poszukiwanie przekonujących odpowiedzi na pytania rodzące się z wiary i życia. Obecny numer „Warszawskich Studiów Pastoralnych” zawiera wyniki badań teologicznopastoralnych oraz z zakresu prawa kanonicznego, które stanowią propozycje do dalszych naukowych dyskusji. Materiał został podzielony na dwie części: „Prawo kanoniczne w służbie teologii” oraz „Działalność duszpasterska”. Autorzy artykułów zamieszczonych w tym numerze reprezentują różne specjalności teologiczne i świeckie. Łączy ich tematyka pastoralna i poszukiwanie możliwości dialogu naukowego w różnych obszarach życia Kościoła i świata. Wiedza teologicznopastoralna wymaga nieustannej konfrontacji mądrości z doświadczeniem. Taki charakter mają artykuły zamieszczone w 34 numerze „Warszawskich Studiów Pastoralnych”. Ich bogactwo niech będzie zachętą do podjęcia współpracy następnych naukowców, którzy wiarę i wiedzę traktują jak dwa skrzydła, na których duch ludzki unosi się ku kontemplacji Prawdy.

Redakcja

---

¹ Jan Paweł II, *Audiencja generalna (19 X 1983)*, „L'Osservatore Romano” 1983, nr 10, s. 23–24.